

موازنه جرمهای دوار

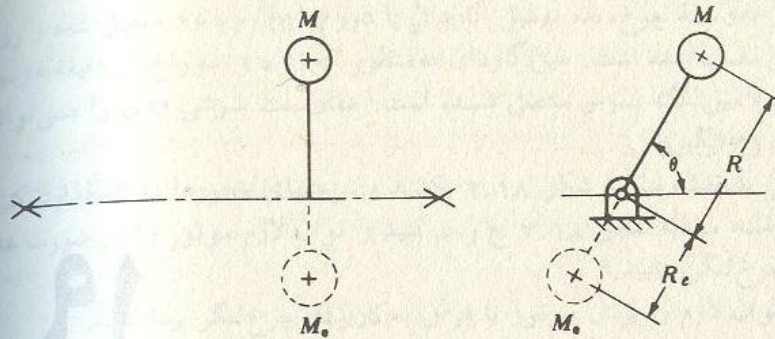
۱.۱۹ مقدمه

در فصل هفدهم، نیروهای مانند را در مکانیسمهای مختلف مطالعه کردیم. همچنین تأثیر نیروهای مانند در ایجاد نیروهای لرزشی در سازه‌ها مورد بحث قرار گرفت. سؤال این است که چه کاری دربارهٔ نیروهای لرزشی می‌توان انجام داد. می‌توان تمام یا قسمتی از نیروهای مانند سیستم را با وارد کردن جرمهای اضافی که در جهت خنثی کردن نیروهای اصلی انجام وظیفه می‌کنند، موازنه کرد. این روش در مورد دو نوع مختلف از مسائل به کار برده می‌شود. نوع اول، سیستمی از جرمهای دوار مانند چرخ یا میل‌لنگ اتومبیل است، و دومی سیستمی از جرمهای رفت و برگشتی است که با مکانیسم لغزنده - لنگ نشان داده می‌شود. موازنه جرمهای دوار در این فصل و موازنه جرمهای رفت و برگشتی در فصل بیستم مورد بحث قرار گرفته است.

۲.۱۹ جرم دوار منفرد

برای نشان دادن اصول مورد بحث، شکل ۱.۱۹ را در نظر بگیرید، که در آن محور، تکیه‌گاه یک جرم متمرکز M به شعاع R است. فرض کنید M_e جرمی است که باید در فاصله شعاعی R_e قرار گیرد تا موازنه حاصل شود. اگر مجموع گشتاور نیروهای وزن حول محور دوران صفر باشد، موازنه استاتیکی برقرار خواهد شد.

$$-MgR \cos \theta + M_e g R_e \cos \theta = 0$$

شکل ۱.۱۹

یا

$$M_e R_e = MR \quad (1.19)$$

اگر مقدار R_e بدلتخواه انتخاب شود، آنگاه مقدار M_e را می‌توان از معادله (۱.۱۹) یافت. هنگامی که موازنه استاتیکی وجود دارد محور بدون توجه به سمت دوران، تمایلی برای دوران روی یاتاقانها نخواهد داشت.

موازنه دینامیکی مستلزم این است که مجموع نیروهای ماند در شکل ۱.۱۹ صفر شود، بنابراین اگر سرعت زاویه‌ای ω باشد

$$MR\omega^2 - M_e R_e \omega^2 = 0$$

یا

$$M_e R_e = MR \quad (2.19)$$

از معادله‌های (۱.۱۹) و (۲.۱۹) می‌بینیم که موازنه استاتیکی و دینامیکی در صورتی برقرار خواهد بود که

$$M_e R_e = MR$$

۳.۱۹ جرمهای دوار متعدد در یک صفحه عرضی

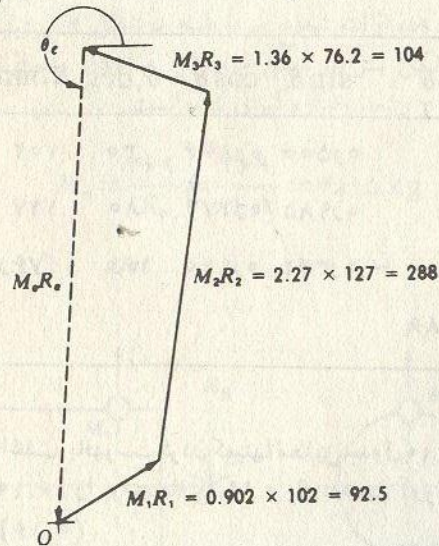
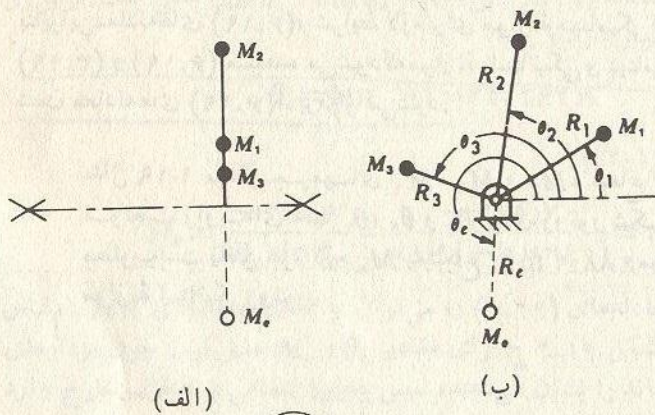
در شکل ۲.۱۹ الف و ب، M_1 ، M_2 و M_3 جرمهای متمرکزیند که روی یک صفحه دوران قرار دارند. M_e نشانگر جرمی است که باید به شعاع R_e و موقعیت زاویه‌ای θ_e به منظور ایجاد تعادل، اضافه شود. برای موازنه استاتیکی مجموع گشتاور نیروهای وزن ناشی از جرمهای اصلی و M_e جرم اضافه شده حول محور دوران باید صفر باشد، بنابراین

$$\sum MgR \cos \theta + M_e g R_e \cos \theta_e = 0$$

$$\sum MR \cos \theta + M_e R_e \cos \theta_e = 0 \quad (۳.۱۹)$$

برای برقراری موازنه دینامیکی، نیروهای ماند باید در حال تعادل باشند، و از این رو مجموع مؤلفه‌های افقی آنها باید صفر شود، بنابراین

$$\sum MR \omega^2 \cos \theta + M_e R_e \omega^2 \cos \theta_e = 0 \quad (۴.۱۹)$$

موازنه نیرو
(ج)

و مجموع مؤلفه‌های قائم آنها نیز باید صفر باشد، بنابراین

$$\sum MR\omega^2 \sin \theta + M_e R_e \omega^2 \sin \theta_e = 0 \quad (5.19)$$

اگر معادله‌های (۴.۱۹) و (۵.۱۹) را بر ω^2 تقسیم کنیم، خواهیم داشت

$$\sum MR \cos \theta + M_e R_e \cos \theta_e = 0$$

$$\sum MR \sin \theta + M_e R_e \sin \theta_e = 0 \quad (6.19)$$

بنابراین معادله‌های (۶.۱۹)، شرایط لازم برای موازنه دینامیکی اند. از بررسی معادله‌های (۳.۱۹) و (۶.۱۹) مشاهده می‌شود که موازنه استاتیکی و دینامیکی، در صورت برآورده شدن معادله‌های (۶.۱۹)، برقرار می‌شود.

مثال ۱۰.۱۹ مقدار جرم‌های M_1 ، M_2 و M_3 ، شعاع دوران R_1 ، R_2 و R_3 و موقعیت زاویه‌های آنها θ_1 ، θ_2 و θ_3 برای روتور شکل ۲.۱۹ معلوم است. مطلوب است یافتن جرم لازم M_e به شعاع 88.9 mm و موقعیت زاویه‌ای θ_e برای موازنه استاتیکی روتور.

جدول ۱۰.۱۹

تعداد	M, kg	R, mm	θ, deg	$\cos \theta$	$\sin \theta$	$MR \cos \theta$	$MR \sin \theta$
۱	۰.۹۰۷	۱۰۲	۳۰	۰.۸۶۶	۰.۵۰۰	۸۰.۱۱	۴۶.۲۶
۲	۲.۲۷	۱۲۷	۸۰	۰.۱۷۴	۰.۹۸۵	۵۰.۱۶	۲۸۴.۰
۳	۱.۳۶	۷۶.۲	۱۶۰	۰.۹۴۰	-۰.۳۴۲	-۹۷.۴۱	۳۵.۴۴
$\Sigma = ۳۶۵.۷$							$\Sigma = ۳۲۷.۸۶$

روش ریاضی اغلب با فهرست کردن کمیته‌ها مطابق جدول ۱۰.۱۹ می‌توان جواب ریاضی معادله‌های (۶.۱۹) را برای یافتن M_e و θ_e به دست آورد. از معادله‌های (۹.۱۶)

$$۳۲۷.۸۶ + M_e R_e \cos \theta_e = 0$$

$$۳۶۵.۷ + M_e R_e \sin \theta_e = 0 \quad (7.19)$$

آنگاه

$$\frac{M_e R_e \sin \theta_e}{M_e R_e \cos \theta_e} = \frac{-3657}{-32786} \quad (۸.۱۹)$$

$$\tan \theta_e = 11113 \quad \text{یا}$$

حفظ علامتهای معادله (۸.۱۹) به منظور تعیین ربع دایره مناسب برای θ_e اهمیت دارد. از معادله (۸.۱۹) می بینیم که $\sin \theta_e$ و $\cos \theta_e$ منفی است. از این رو θ_e در ربع سوم قرار دارد و

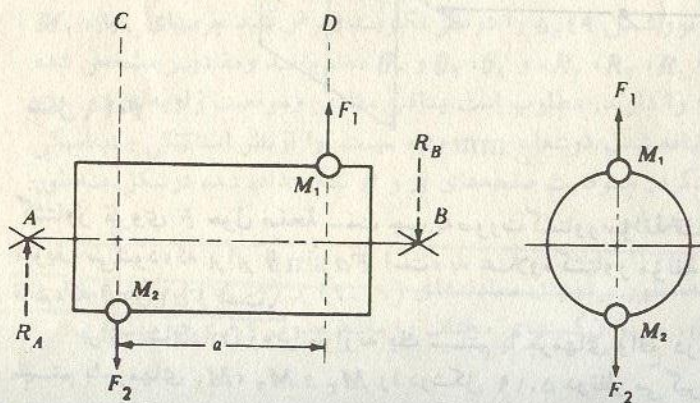
$$\theta_e = \tan^{-1} 11113 = 2649^\circ$$

از معادله‌های (۷.۱۹)،

$$M_e = \frac{-3657}{R_e \sin \theta_e} = \frac{-3657}{8879(-0.99960)} = 413 \text{ kg}$$

روش ترسیمی معادله‌های (۶.۱۹) را می توان با نمایش بردارهای MR با مقیاس مناسب مطابق شکل ۲.۱۹ ج برای مقادیر θ_e و M_e حل کرد. چون بردارهای MR نیروهای ماند را نشان می دهند، سپس به طور شعاعی و به طرف خارج وارد می شوند و باید به موازات شعاع مربوطه در شکل ۲.۱۹ ب رسم شوند. بردار $M_e R_e$ مطابق شکل برای بستن چندضلعی و ایجاد موازنه لازم است. مقدار $M_e R_e$ برابر ۳۶۹ واحد اندازه گیری شده است. بنابراین

$$M_e = \frac{369}{R_e} = \frac{369}{8879} = 415 \text{ kg}$$

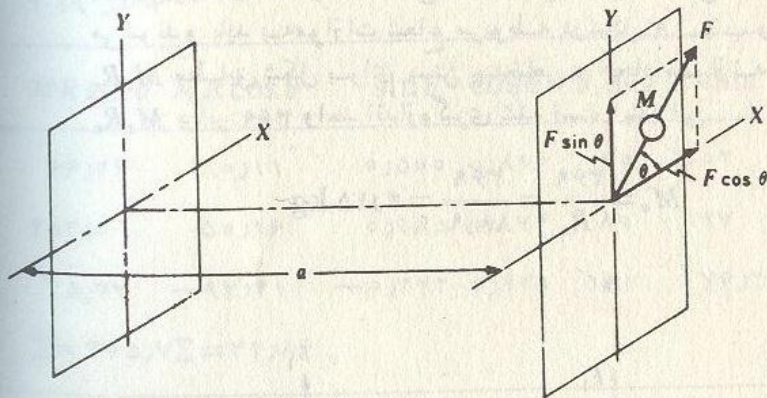
شکل ۲.۱۹

θ در شکل ۲۰۱۹ ج با زاویه سنج اندازه گیری شده و برابر ۲۶۶° است.

۴۰۱۹ جرمهای دورانی متعدد که روی صفحه‌های عرضی مختلف قرار گرفته‌اند

در شکل ۳۰۱۹، یک روتور با دو جرم متمرکز M_1 و M_2 واقع در صفحه‌های عرضی C و D نشان داده شده است. بدیهی است که نیروهای استاتیکی در حال موازنه‌اند و همچنین نیروهای دینامیکی F_1 و F_2 مساوی و بنابراین در حال موازنه هستند. اما F_1 و F_2 گشتاور نامتعادل کننده‌ای معادل $F_1 a$ ایجاد می‌کنند که نیروهای واکنش R_A و R_B را در یاتاقانهای A و B سبب می‌شوند. هدف از موازنه هر دستگاه دوار، از بین بردن ارتعاشها و حذف یا کاهش نیروهای انتقال یافته به یاتاقانهاست. بنابراین می‌بینیم که برای موازنه یک سیستم دوار، نه تنها نیروها، بلکه گشتاورها را نیز باید موازنه کرد.

در ابتدا گشتاور یک نیرو را حول یک صفحه تعریف می‌کنیم در شکل ۴۰۱۹، دو صفحه موازی با فاصله a را در نظر بگیرید. فرض کنید F نیرو در صفحه سمت راست که با محور X زاویه θ می‌سازد، باشد. F ممکن است یک نیروی ماند وارد بر جرم دوار M باشد.

شکل ۴۰۱۹

گشتاور نیروی F حول صفحه سمت چپ به صورت گشتاور مؤلفه قائم F حول محور X تعریف می‌شود، که برابر $F a \sin \theta$ است، به علاوه گشتاور مؤلفه افقی F حول محور قائم، که $F a \cos \theta$ است.

برای نشان دادن روش موازنه یک سیستم با جرمهای واقع در چندین صفحه عرضی سیستم با جرمهای M_1 ، M_2 و M_3 را در شکل ۵۰۱۹ در نظر می‌گیریم. روش کار به شرح

زیر است:

۱. دو صفحه عرضی مرجع A و B را مطابق شکل انتخاب کنید.
۲. فاصله محوری از صفحه A تا جرمهای M_1, M_2, M_3 و ... به ترتیب a_1, a_2, a_3 و ... است. فواصل سمت راست صفحه A مثبت (+) و سمت چپ منفی (-) در نظر گرفته شده اند.
۳. چون نیروی ماند $F = MR\omega^2$ است، پس نیروهای F متناسب با MR هستند. می توانیم گشتاورها را با اضافه کردن جرم M_B در صفحه B به گونه ای که مجموع آنها حول محور X و حول محور Y صفر شود، موازنه کنیم. بدین منظور باید

$$\sum MRa \sin \theta + M_B R_B a_B \sin \theta_B = 0 \quad (9.19)$$

$$\sum MRa \cos \theta + M_B R_B a_B \cos \theta_B = 0$$

۴. سپس می توان جرم M_A در صفحه A را به گونه ای اضافه کرد که تمام نیروها در جهت X و Y موازنه شوند، یعنی

$$\sum MR \cos \theta + M_A R_A \cos \theta_A = 0 \quad (10.19)$$

$$\sum MR \sin \theta + M_A R_A \sin \theta_A = 0$$

اگر معادله های (۹.۱۹) و (۱۰.۱۹) برآورده شوند، آنگاه میسزم موازنه دینامیکی خواهد داشت. چون معادله اول (۱۰.۱۹) مشابه معادله (۳.۱۹) است، هرگاه میسزم موازنه دینامیکی داشته باشد موازنه استاتیکی نیز خواهد داشت. باید خاطر نشان کنیم که در مرحله ۴ بایستی جرم M_A را به منظور موازنه نیروها، به صفحه A اضافه کنیم، در غیر این صورت تعادل گشتاورها حول صفحه A ، که قبلاً حاصل شده بود، از میان خواهد رفت.

مثال ۲.۱۹ روتور شکل ۵.۱۹ را در نظر بگیرید و فرض کنید جرمهای M_1, M_2, M_3 و M_4 همراه با R_1, R_2, R_3 و $\theta_1, \theta_2, \theta_3$ معلوم اند و مقادیر مشخص شده در جدول ۲.۱۹ را دارند. مطلوب است یافتن مقادیر و موقعیت زاویه ای دو جرم که در صورت اضافه شدن در شعاع ۷۶mm، میسزم را از نظر استاتیکی و دینامیکی موازنه خواهند کرد. موقعیت صفحه های A و B نشان داده شده در شکل به طور اختیاری تعیین شده است.

روش ریاضی به منظور برآوردن معادله های (۹.۱۹) و (۱۰.۱۹) و یافتن M_B و θ_A و M_A می توان کمیتهای مختلف را مانند جدول ۲.۱۹ فهرست کرد.

جدول ۲.۱۹

تعداد	M, kg	R, mm	θ, deg	a, mm	$\cos \theta$	$\sin \theta$
۱	۰٫۴۵۴	۵۰۷۸	۳۰	۰	۰٫۸۶۶	۰٫۵۰۰
۲	۱٫۳۳۶	۷۶۷۰	۵۰	-۱۰۲	۰٫۵۰۰	۰٫۸۶۶
۳	۰٫۹۰۷	۶۳۷۵	۱۵۰	۷۶	-۰٫۸۶۶	۰٫۵۰۰

تعداد	$MR \cos \theta$	$MR \sin \theta$	$MRa \cos \theta$	$MRa \sin \theta$
۱	۲۰۷۰	۱۱۷۵	۰	۰
۲	۵۱۷۷	۸۹۷۵	-۵۲۷۱	-۹۱۳۰
۳	-۴۹۷۹	۲۸۷۸	-۳۷۹۲	۲۱۸۹
	$\Sigma = ۲۱۷۸$	$\Sigma = ۱۲۹۷۸$	$\Sigma = -۹۰۶۳$	$\Sigma = -۶۹۴۱$

از معادله‌های (۹.۱۹)،

$$-۶۹۴۱ + M_B R_B a_B \sin \theta_B = 0 \quad (۹'.۱۹)$$

$$-۹۰۶۳ + M_B R_B a_B \cos \theta_B = 0$$

آنجا که

$$\begin{aligned} M_B R_B a_B \sin \theta_B &= ۶۹۴۱ \\ M_B R_B a_B \cos \theta_B &= ۹۰۶۳ \end{aligned} \quad (۹''.۱۹)$$

$$\tan \theta_B = ۰٫۷۶۵۹ \quad \text{یا}$$

از معادله‌های (۹''.۱۹) درمی‌یابیم که $\sin \theta_B$ و $\cos \theta_B$ مثبت‌اند و از این‌رو θ_B در ربع اول قرار دارد و نیز

$$\theta_B = \tan^{-1} ۰٫۷۶۵۹ = ۳۷٫۴^\circ$$

از معادله (۹".۱۹)

$$M_B = \frac{6941}{R_B a_B \sin \theta_B} = \frac{6941}{76 \times 76 \times 0.6074} = 1998 \text{ kg}$$

از معادله‌های (۱۰.۱۹)

$$2198 + (1998 \times 76 \times 0.794) + M_A R_A \cos \theta_A = 0 \quad (10'.19)$$

$$12998 + (1998 \times 76 \times 0.607) + M_A R_A \sin \theta_A = 0$$

آنگاه

$$\frac{M_A R_A \sin \theta_A}{M_A R_A \cos \theta_A} = \frac{-22191}{-14193} = 1.56 \quad (10''.19)$$

$$\tan \theta_A = 1.56 \quad \text{یا}$$

از معادله (۱۰".۱۹) درمی‌یابیم که $\sin \theta_A$ و $\cos \theta_A$ منفی‌اند. از این رو θ_A در ربع سوم قرار دارد و

$$\theta_A = \tan^{-1} 1.56 = 227.3^\circ$$

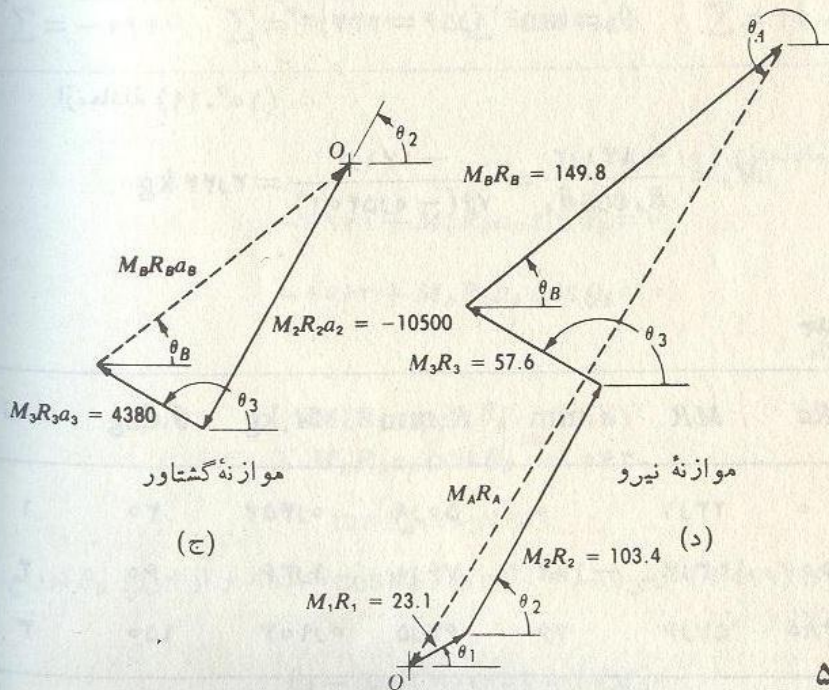
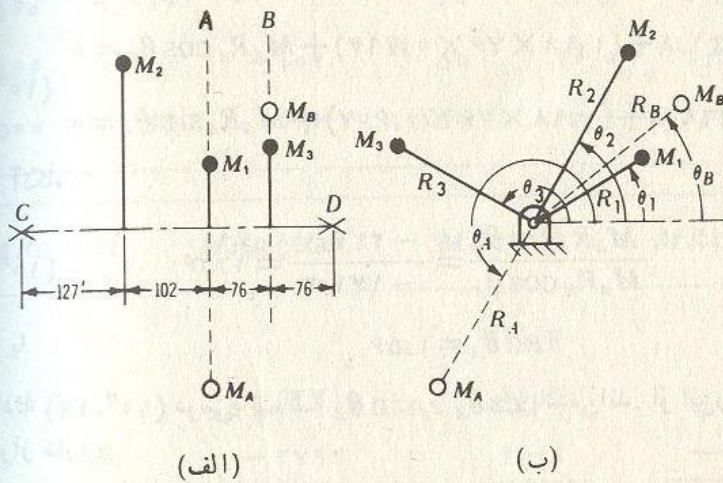
از معادله (۱۰".۱۹)

$$M_A = \frac{-14193}{R_A \cos \theta_A} = \frac{-14193}{76(-0.5402)} = 3344 \text{ kg}$$

جدول ۳-۱۹

تعداد	θ, deg	M, kg	R, mm	a, mm	MR	MRa
۱	۳۰	۵۴۵۴	۵۰۸	۰	۲۳۱	۰
۲	۶۰	۱۳۶	۷۶۰	-۱۰۲	۱۰۳۲۴	-۱۰۵۰۰
۳	۱۵۰	۹۰۷	۶۳۵	۷۶	۵۷۶	۴۳۸۰

روش ترسیمی کمیت‌های مختلف در جدول ۳.۱۹ فهرست شده است. معادله‌های (۹.۱۹) را می‌توان با نمایش بردارهای MRA و به کار بردن هر مقیاس مناسب برای مقادیر M_B و θ_B به صورت ترسیمی حل کرد. این مطلب در شکل ۵.۱۹ ج نشان

شکل ۵.۱۹

داده شده است. ملاحظه می شود که این بردارهای گشتاور همان جهت نیروهای ماند وارد بر جرمهای شکل ۵.۱۹ الف را دارند که جهت آنها به صورت شعاعی به سمت خارج است، مگر اینکه گشتاور منفی باشد. در شکل ۵.۱۹ ج، $M_2 R_2 a_2$ باید تحت زاویه θ با افق رسم شود و اگر مقدار آن مثبت باشد جهت آن به طرف بالا و سمت راست قطب O است. اما چون منفی است، جهتی مخالف دارد. بردار $M_B R_B a_B$ که به صورت خطچین نشان داده شده برای موازنه لازم است و بعد از اندازه گیری، مقدار آن برابر ۱۱۴۰۰ واحد مشخص شده است. آنگاه

$$M_B = \frac{11400}{R_B a_B} = \frac{11400}{76 \times 76} = 1996 \text{ kg}$$

در شکل ۵.۱۹ ج، θ_B برابر 38° اندازه گیری شده است. چون در شکل ۵.۱۹ الف، می بینیم که a_B مثبت است، پس θ_B مطابق شکل نشان داده شده است و مساوی $(180 + 38)^\circ$ نیست.

سپس معادله های (۱۰.۱۹) را می توان مطابق شکل ۵.۱۹ د با نمایش بردارهای MR و به کاربردن مقیاس مناسب برای مقادیر M_A و θ_A حل کرد. چون این بردارها نیروهای ماند را نشان می دهند، همیشه از نظر مقدار مثبت و جهت آنها به صورت شعاعی به سمت خارج جرمهای مربوط در شکل ۵.۱۹ ب است. بردار $M_A R_A$ که به صورت خطچین نشان داده شده، برای موازنه لازم است و مقدار آن برابر ۲۶۱ واحد اندازه گیری شده است.

$$M_A = \frac{261}{R_A} = \frac{261}{76} = 343 \text{ kg}$$

در شکل ۵.۱۹ د، θ_A برابر 238° اندازه گیری شده است.

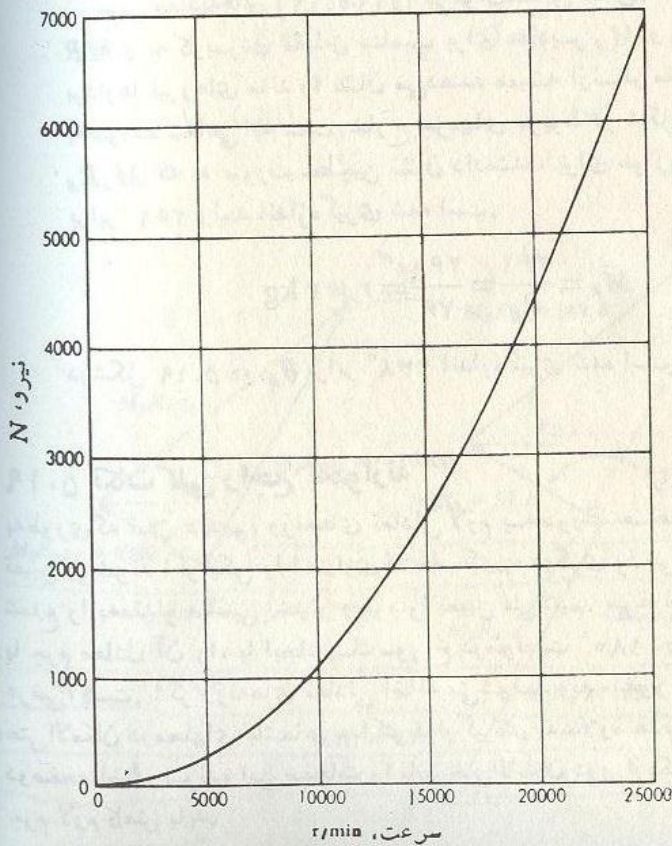
۵.۱۹ نکات کلی راجع به موازنه

به طوری که قبلاً دیدیم، وزنه های تعادلی لازم به صورت حاصل ضرب یک جرم و شعاع تعیین می شوند اگر یکی را اختیاری انتخاب کنیم، دیگری را می توان تعیین کرد. در عمل شعاع را به مقدار مناسبی اختیار و جرم را تعیین می کنیم. می توان جرم را به روتور افزود یا جرم معادل آن را، با ایجاد یک سوراخ در موقعیت 180° در طرف دیگر همان صفحه عرضی، کاست. اگر وزنه های تعادلی اضافه می شوند، به منظور داشتن حداقل مقدار باید حتی الامکان در محل های باشعاع حداکثر قرار گیرند. به علاوه هنگامی که جرمها بایستی در دو صفحه اضافه شوند، این صفحات را باید حتی الامکان دور از یکدیگر انتخاب کرد تا مقدار جرم لازم کاهش یابد.

با اینکه هر روتور را می‌توان با اضافه کردن جرم در هر یک از دو صفحه عرضی موازنه کرد، ولی این کار سبب ایجاد گشتاور خمشی در محور می‌شود. به این دلیل اغلب خواهان آنیم که هر گونه ناموزونی را در همان صفحه به حالت موازنه در آوریم. برای مثال در یک میل‌لنگ اتومبیل، هر لنگ ایجاد یک ناهماهنگی در سیستم می‌کند و میل‌لنگ را با اضافه کردن یک وزنه تعادل به هر لنگ موازنه می‌کنند.

۶.۱۹ ماشینهای موازنه‌گر

علیرغم دقت فراوانی که می‌توان در طراحی و ساخت قطعات دوار چه آنها که از طریق ماشینکاری، ریخته‌گری یا آهنگری تولید می‌شوند و چه آنها که از روی هم سوار شدن قطعات مختلف به وجود می‌آیند مانند آرمیچر یا موتور برقی به کار برد، باز هم دوران نرم و آرام آنها غیرعادی است. به ویژه اگر در سرعت‌های بالا به کار گرفته شوند. تغییر

شکل ۶.۱۹

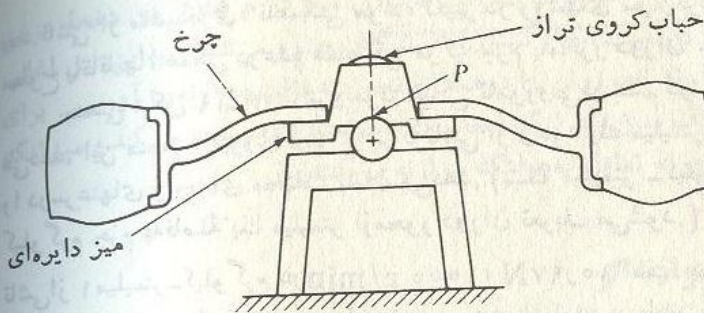
بعد ناشی از ماشینکاری، ناهمگنی مواد، تغییر در روشهای سوار کردن اجزا و نامنظمی سطوح یا تاقانها، همگی در عدم هماهنگی مرکز جرم بامحور دوران جسم تأثیر می گذارند. منحنی شکل ۶.۱۹، تأثیر وجود اندکی ناموزونی در جسم در سرعتهای بالا را نشان می دهد. این منحنی، نیروی گریز از مرکز ناشی از وجود يك میلیمتر - کیلوگرم ناموزونی را در سرعتهای زاویه ای مختلف نشان می دهد. (يك میلیمتر - کیلوگرم به صورت يك کیلوگرم جرم به فاصله يك میلیمتر از محور دوران تعریف می شود.) نیروی گریز از مرکز ناشی از ۱ میلیمتر - کیلوگرم در 1000 r/min ، 1097 N است. در 10000 r/min ، این نیرو 1097 N است. یعنی با مجذور سرعت افزایش می یابد. بدیهی است که نیروی گریز از مرکز ایجاد شده روی يك روتور بزرگ می تواند خیلی زیاد باشد، حتی اگر مرکز جرم روتور فقط اندکی از محور دوران جابجا شود، و در نتیجه نیروی لرزشی بزرگی روی سازه وارد خواهد شد. برای مثال، روتور يك توربین گازی هواپیما که 180 kg جرم دارد و در 16000 r/min کار می کند را در نظر بگیرید. وجود 45 میلیمتر - کیلوگرم ناموزونی باعث بروز نیروی گریز از مرکزی به مقدار زیر خواهد شد.

$$F = MR\omega^2$$

$$= 180 \left(\frac{0.025}{1000} \right) \left(\frac{2\pi \times 16000}{60} \right)^2 = 12630 \text{ N}$$

چنین نیرویی خسارت زیادی به ماشین وارد می آورد. چون غالباً برای سازنده قراردادن مرکز جرم در فاصله حداکثر 0.025 میلیمتری محور دوران غیرممکن است، قطعه بعد از ساخت باید به صورت تجربی موازنه شود. نوع موازنه بستگی به نوع ماشین، اندازه، سرعت و قیمت دارد. به طور کلی موازنه استاتیکی برای اجزا با محور کوتاه و سرعتهای دوران کم کافی است، چون گشتاور ناموزونی ناشی از اثرات دینامیکی ناچیز است. چرخهای اتومبیل، پروانه های هواپیما و پنکه های باریک مثالهایی از این نوع اند. روش آزمون و خطا را می توان برای موازنه استاتیکی به کار برد. قطعه روی محلهای درجه بندی شده قرار می گیرد و جرمهای موقت تا هنگام تعیین جرم لازم و موقعیت آن روی قطعه گذاشته می شود. آنگاه يك جرم یا جرمهای دائمی به قطعه افزوده می شود، یا جرم مناسبی به منظور ایجاد همان اثر از قطر مقابل برداشته می شود.

شکل ۶.۱۹، يك ماشین موازنه استاتیکی چرخهای اتومبیل را نشان می دهد. دستگاه متشکل است از يك میز دایره ای که در نقطه P روی يك کره به گونه ای نصب شده که آزادانه در هر جهتی خم می شود. چرخ روی میز قرار گرفته است. مرکز جرم مرکب چرخ، تایر و میز زیر نقطه P است و میز دارای يك تراز حبابدار کروی است. حباب تراز طرف سبکتر را نشان می دهد. آنگاه جرمهای سربی برای ایجاد موازنه به طوقه چرخ چسبانیده می شوند.

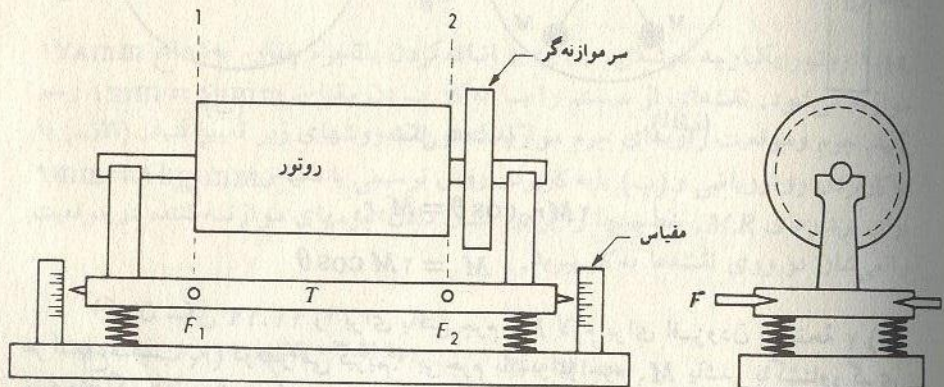
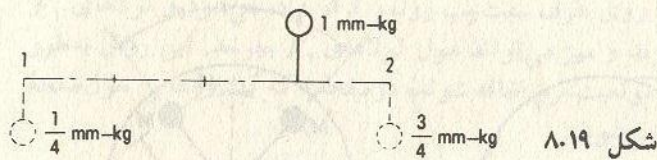

شکل ۲۰۱۹

نوع بعدی ماشین، برای موازنه روتورهایی که طول محورشان کوتاه نیست، به کار می‌رود. در این مورد باید گشتاورهای ناشی از اثرات دینامیکی را موازنه کرد. چنین روتوری را می‌توان با اضافه کردن جرم در دو صفحه مرجع، به طور کامل از نظر دینامیکی و استاتیکی موازنه کرد. بدین ترتیب گشتاورهای حول هر کدام از این صفحه‌ها موازنه می‌شوند. اثبات این مطلب چنین است: محور روتور را مطابق شکل ۸.۱۹ به قسمتهای مساوی تقسیم کنید و دو صفحه مرجع ۱ و ۲ را عمود بر محور در نظر بگیرید. فرض کنید ناموزونی را بتوان با $1 \text{ mm} \cdot \text{kg}$ در فاصله ۳ واحد در طرف راست صفحه ۱ نشان داد. آنگاه به منظور موازنه گشتاورهای حول صفحه ۱، $\frac{3}{4}$ میلیمتر - کیلوگرم در صفحه ۲ اضافه می‌کنیم یعنی $3(1) = \frac{3}{4}(4)$. سپس به منظور موازنه گشتاورهای حول صفحه ۲ می‌توانیم $\frac{1}{4}$ میلیمتر - کیلوگرم در صفحه ۱ اضافه کنیم یعنی $1(1) = \frac{1}{4}(4)$. در نتیجه موازنه گشتاورها حول صفحه‌های ۱ و ۲، گشتاورها در سایر صفحه‌ها نیز در حال موازنه هستند.

• بسیاری از دستگاههای موازنه گر متکی بر اصل موازنه گشتاورها حول دو صفحه‌اند. در یک نوع از اینها دستگاهی به نام سرموازنه‌گر به کار رفته است. یک نمونه از این نوع ماشین در شکل ۹.۱۹ نشان داده شده است. ۱ و ۲ صفحه‌های مرجعی هستند که جرمها باید به منظور موازنه روتور در آن صفحه‌ها اضافه شوند. میز T روی فنر قرار دارد و می‌تواند حول لولاهای F_1 یا F_2 دوران کند.

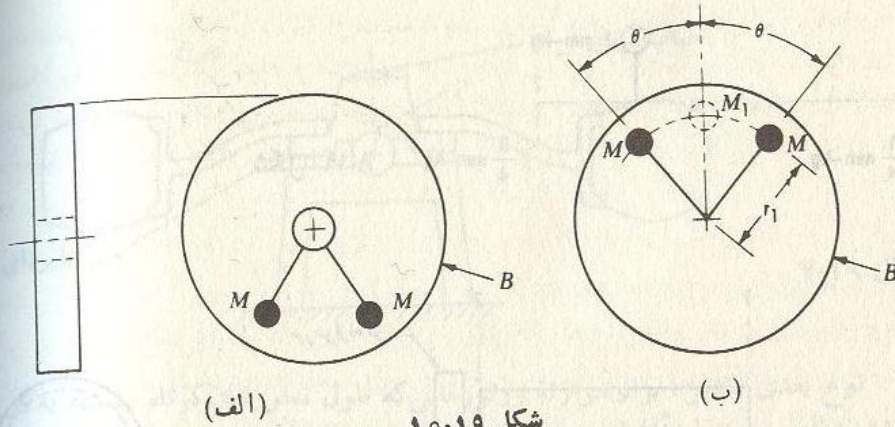
سرموازنه‌گر شکل ۱۰.۱۹ الف، دستگاهی است که به طور یکپارچه باروتور مورد آزمایش جفت می‌شود و دو بازو به جرم M دارد، این بازوها با روتور دوران می‌کنند. به شرط اینکه کارگر در چرخش آنها دخالت نکند. یک موتور و سیستم چرخ‌دنده داخل دیسک B است که به کارگر امکان می‌دهد جرمها را نسبت به B به دوران درآورد. توان از طریق حلقه لغزان تأمین می‌شود. کارگر دو دکمه در اختیار دارد. اگر اولی را فشار دهد دو بازو در یک جهت و با یک زاویه ثابت نسبت به هم دوران می‌کنند. اگر دومی را فشار دهد بازوها در جهت مخالف یکدیگر می‌چرخند. در هر حالت، بازوها در هر 58 یک دور نسبت به B می‌زنند.

شکل ۹.۱۹

چون دو بازو تنها ناموزونی موجود در B اند؛ پس برای کار گر، تغییر مقدار و جهت ناموزونی مقدور است.

روش یافتن جرمهایی که باید به روتور افزوده شوند و موقعیت آنها به شرح زیر است: میز، قادر به چرخش حول لولاهای F_1 است و روتور که با یک محور ارتجاعی به حرکت درمی آید، به سرعتی رسانده می شود که در حالت تشدید با فنرها قرار گیرد. با فشار دادن دکمه ۱ که بازوها را در یک جهت می چرخاند، دامنه های حداکثر و حداقل، هر ۵ s یکبار مشاهده می شوند. بعد از آزاد کردن دکمه ۱ در دامنه حداقل، کارگر به کمک دکمه ۲ بازوها را در خلاف جهت هم می چرخاند. در حین کار، خط نیمساز زاویه بین بازوها نسبت به B حرکت نمی کند و از این رو جهت ناموزونی اضافه نیز تغییر نمی کند، اما مقدار آن از مجموع دو جرم (وقتی بازوها برهم منطبق می شوند) تا صفر (وقتی در فاصله 180° از هم قرار دارند) تغییر می کند. هنگامی که ارتعاشها به صفر کاهش یافت، دکمه ۲ آزاد و روتور متوقف می شود و با توجه به موقعیت بازوها مقدار و جهت تصحیح به آسانی به دست می آید. در شکل ۱۵.۱۹ ب، M_1 را جرم هم ارز قرار گیرنده روی نیمساز بگیرید، چون نیروی گریز از مرکز متناسب با جرم ضرب در شعاع است، بنابراین،

شکل ۱۰.۱۹

$$2Mr_1 \cos \theta = M_1 r_1$$

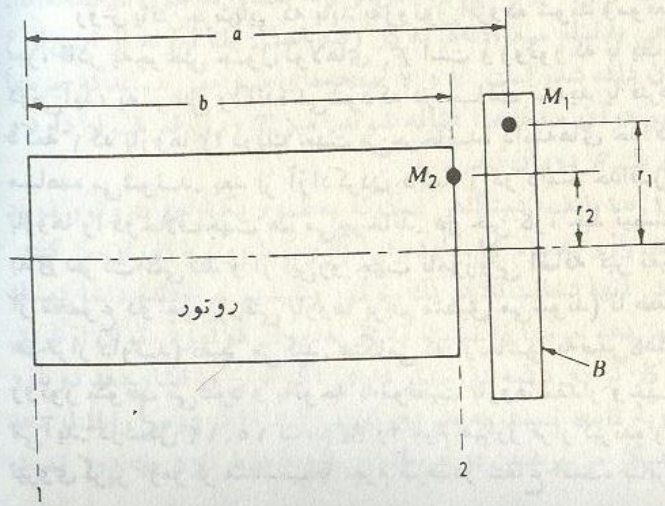
$$M_1 = 2M \cos \theta$$

اکنون شکل ۱۱.۱۹ را برای یافتن جرم M_2 لازم برای افزودن به صفحه ۲ (در هر شعاع مناسب r_2) در نظر می‌گیریم. این جرم باید برابر جرم M_1 باشد. با گشتاورگیری نیروهای از مرکز حول صفحه ۱ داریم:

$$M_1 r_1 a = M_2 r_2 b$$

$$M_2 = M_1 \frac{r_1 a}{r_2 b}$$

یا

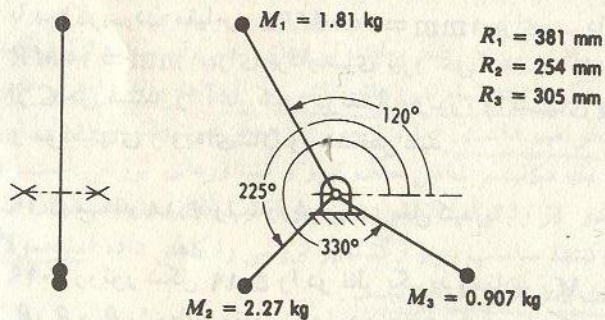

شکل ۱۱.۱۹

سپس سر موازنه گر روی طرف سمت چپ روتور قرار داده می‌شود و لولاهای F_1 در شکل ۱۹.۰۹، باز می‌شوند و می‌تواند حول لولاهای F_2 بچرخد. این روش به‌طور کامل برای یافتن مقدار و موقعیت جرم اضافه شونده در صفحه ۱ که گشتاورها را حول صفحه ۲ موازنه می‌کند، تکرار می‌شود.

مسائل

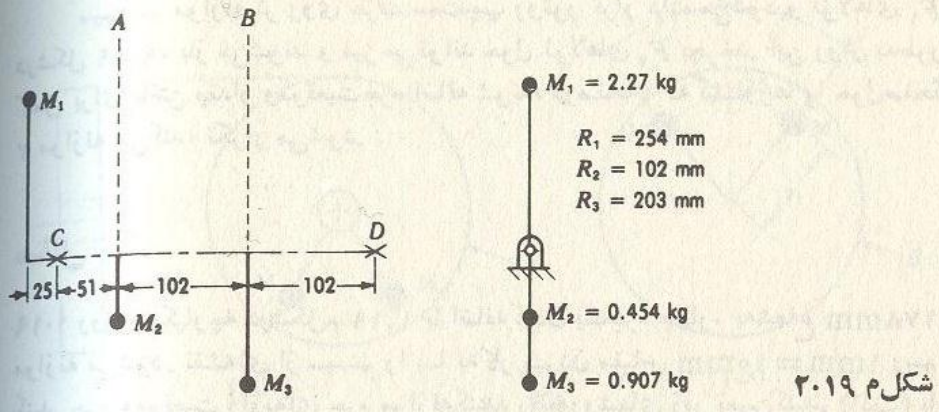
۱۰۱۹ روتور یکپارچه در شکل م ۱۰۱۹ با اضافه کردن یک جرم چهارم به شعاع 178 mm موازنه می‌شود. نقشه‌ای از سیستم را با به کار بردن مقیاس $1\text{ mm} = 10\text{ mm}$ رسم کنید. جرم و موقعیت زاویه‌ای جرم موازنه‌کننده را به روشهای زیر تعیین کنید. (الف) با به کار بردن روش ریاضی و (ب) با به کار بردن روش ترسیمی با مقیاس $1\text{ mm} = 9\text{ kg}\cdot\text{mm}$ برای بردارهای MR . خط‌چینها را برای نشان دادن جرمهای موازنه‌کننده در موقعیت واقعی‌شان در روی نقشه‌ها به کار ببرید.

شکل م ۱۰۱۹

۴۰۱۹ نقشه‌ای از شکل م ۲۰۱۹ رسم کنید. مقادیر و موقعیتهای زاویه‌ای دو جرم را که در صورت اضافه شدن در شعاع 51 mm صفحه‌های A و B روتور را موازنه می‌کنند، تعیین کنید. با موازنه گشتاورها حول صفحه A آغاز کنید. با به کار بردن روش ترسیمی و مقیاس، واحد $1\text{ mm} = 1200\text{ MRa}$ و واحد $1\text{ mm} = 20\text{ MR}$ مسئله را حل کنید. جرمهای اضافه شونده را با خط‌چین بکشید و آنها را در موقعیتهای ثابت نشان دهید.

۳۰۱۹ مسئله ۲۰۱۹ را با روش ریاضی حل کنید.

۴۰۱۹ نقشه‌ای از شکل م ۲۰۱۹ رسم کنید. اگر مطابق شکل سیستم با سه جرم ناموزون باشد، واکنشهای یاتاقانها را برای سرعت 1000 r/min محور در C و D تعیین کنید. از واکنشهای ناشی از بارهای استاتیکی صرف نظر کنید. مسئله را با روش ترسیمی و با به کار بردن مقیاس، $1 \text{ mm} = 600 \text{ MRa}$ برای بردارهای گشتاور و مقیاس واحد $1 \text{ mm} = 10 \text{ MR}$ برای بردارهای نیرو حل کنید. با گشتاورگیری حول صفحه گذرنده از C حل مسئله را آغاز کنید. در نقشه روتور، واکنشهای یاتاقانها را نشان دهید و مقادیر و موقعیتهای زاویه‌ای شان را مشخص کنید.

۵۰۱۹ مسئله ۴۰۱۹ را با روش ریاضی حل کنید.

۶۰۱۹ روتور شکل ۵۰۱۹ را در نظر بگیرید و مقادیر M_1, M_2, M_3 و R_1, R_2, R_3 و $\theta_1, \theta_2, \theta_3$ را مطابق مقادیر جدول ۲۰۱۹ فرض کنید. با به کار بردن مقیاس $1 \text{ mm} = 5 \text{ mm}$ نقشه‌ای از شکل ۵۰۱۹ رسم کنید. اگر روتور ناموزون باشد واکنشهای یاتاقانها را برای سرعت 500 r/min محور در C و D تعیین کنید. از واکنشهای ناشی از بارهای استاتیکی صرف نظر کنید. مسئله را با روش ترسیمی و با گشتاورگیری حول صفحه گذرنده از C حل کنید. مقیاس: $1 \text{ mm} = 350 \text{ MRa}$ و $1 \text{ mm} = 135 \text{ MR}$ در نقشه روتور، واکنشهای یاتاقانها را نشان دهید و مقادیر و موقعیت زاویه‌ای آنها را مشخص کنید.

۷۰۱۹ مسئله ۶۰۱۹ را با روش ریاضی حل کنید.

موازنه جرمهای رفت و برگشتی

۱.۲۰ مقدمه

در فصل هفدهم دریافتیم که نیروی لرزشی فقط بر ایند نیروهای ناشی از ماند وارد بر قاب يك مکانیسم است. بنابراین اگر بر ایند تمام نیروهای ناشی از اثرات ماند وارد بر قاب صفر باشد، نیروی لرزشی نخواهیم داشت. اما با وجود این ممکن است يك گشتاور لرزشی وجود داشته باشد. موازنه يك مکانیسم شامل حذف نیرو و گشتاورهای لرزشی است. در بعضی موارد می توانیم هر دو کار را توأمأ انجام دهیم. در اغلب مکانیسمها می توان با اضافه کردن جرمهای موازنه کننده مناسب نیرو و گشتاور لرزشی را کاهش داد، اما معمولاً پیدا کردن روشی برای حذف کامل آنها عملی نیست.

۲.۲۰ چهار میله ای

بررسی خود را با در نظر گرفتن چهار میله ای شکل ۱.۲۰ آغاز خواهیم کرد. لنگ ۲ با سرعت زاویه ای ثابت دوران می کند، رفاصک ۴ نوسان می کند و میل رابط ۳ حرکت مرکب دورانی و انتقالی دارد. مکانیسم O_4BCO_4 را می توان با ایجاد يك مکانیسم به وجود آورنده اثرات مخالف، موازنه کرد. اگر مکانیسم $O_4B'C'O_4$ را به کار بگیریم، که تصویر برگردان مکانیسم اصلی است، و آن را در جهت مخالف به حرکت در آوریم، نیروهای لرزشی قائم و گشتاورهای لرزشی ناشی از ستابهای زاویه ای میله های ۳ و ۴ موازنه خواهند شد. آنگاه نیروهای لرزشی افقی ناموزون باقی می ماند، و به منظور موازنه این نیروها، بایستی مکانیسم O_4DEO_4 و $O_4D'E'O_4$ ، که تصویر برگردان